

Sen Kaybettin

– Mustafa Kara · 17 Mayıs 2013

Acemi sevgimle emekleme merhalesinde,
Takılıyorum engebelere.
Dolanıyorum çıkmazlarımın etrafını,
Tel örgü çekili, yalnızlığımın zincirleri kilitli.
Tıkanıyor, pırangalanıyorum yolun başında!
Kapını çalmakla çalmamak arasında, gel gitler yaşıyorum.
Çaresizlikler içerisinde,
Ya hiç açılmayacak,
Ya da yüzüme kapanacak korkusu.
Kendini beğenmişğin edası vardı sende de,
Kaf dağındaydı yüreğin ve erişilmez gibiydin.
İşte o zaman,
Başımdan aşağı kaynar sular dökülmüş gibi
Şok etkisi yarattı yüreğimde!
Oysa ben senin sevgini, daha yükseklere taşımıştım.
Bütün cesaretimi toplayıp,
Gönül otağına gelmiştim, boynum kıldan inceydi,
Vurmasını bilseydin!
Şimdiki sevdalar, yamalı bohçaya dönmüş,
Üç gün sever, beşinci gün bıkarmış...
Ömürlük dediğimiz aşklar, alışkanlık kazanıca,
Miadını doldurmadan olurmuş mevta!
Biz sevdalı yürekler!
Yani... Sen ve ben
Neden?
Neden bir noktada buluşamayız?
Mıknatıs gibi zıt kutuplarız?
Neden?
Gönül kapımızı çalmışken bir kere aşk...
Mükemmeli ararız.
Sen! Sen mükemmel kadın!
Gönül kapımı açmam dedin.
Hal bu ki, ben sana,
Yedi kat yerin altından, karanlıklardan çıkartılmış,
Elmas gibi, ışıl ışıl parıldayan,

Yüregimi açmıştım sana..
Göremedin orada ki seni,
Bilemedin!
Benim de ikinci şansı vermeyeceğimi
Ne diyebilirim ki?
Mükemmel kadın!
Sen kaybettin..
Mustafa Karahmetođlu
(24.4.2013)